

deep dive

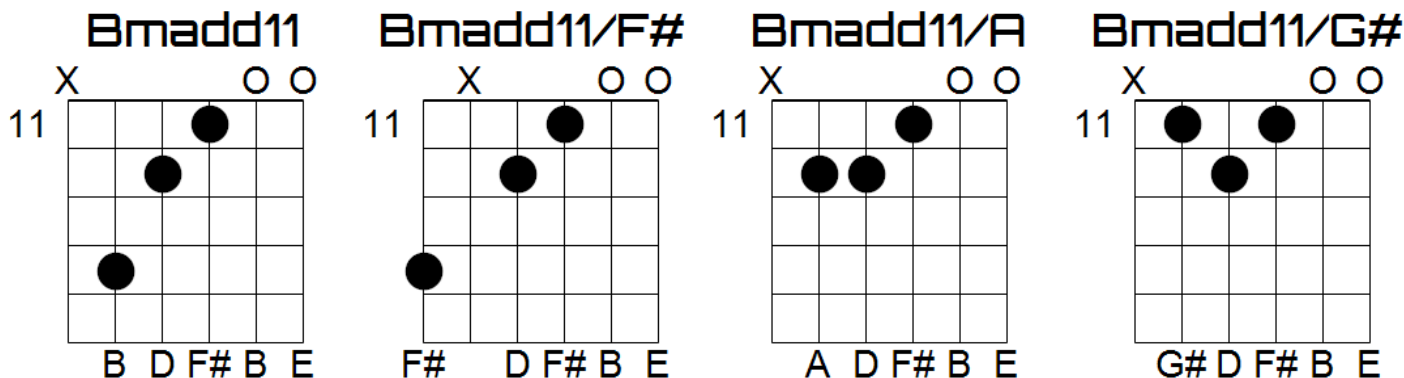
Uitgave	Categorie	Onderwerp
5	Akkoordenleer	Akkoorden in hoge posities op de gitaarhals - deel 2

“Deep Dive” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de [GuitarJan.com](#) nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “Deep Dive” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “Deep Dive” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website [GuitarJan.com](#) je natuurlijk alle mogelijkheden biedt.

Akkoorden gebruiken in hoge posities op de gitaarhals

In deze uitgave van “Deep Dive” kijken we naar het gebruik van het mengen van hoog op de hals gespeelde gefrette akkoorden, in combinatie met open snaren. In uitgave 1 van “Deep Dive” hebben we al een eerste kijkje genomen in deze materie, en we geven er een mooi vervolg aan. Alle voorbeelden die we laten zien zijn bijna allemaal vanaf de 12de fret en hoger, het is dus handig als je een gitaar gebruikt met een diepe *cutaway* (de uitsparing onderaan de gitaar), zodat je alle fretposities goed kunt bereiken.

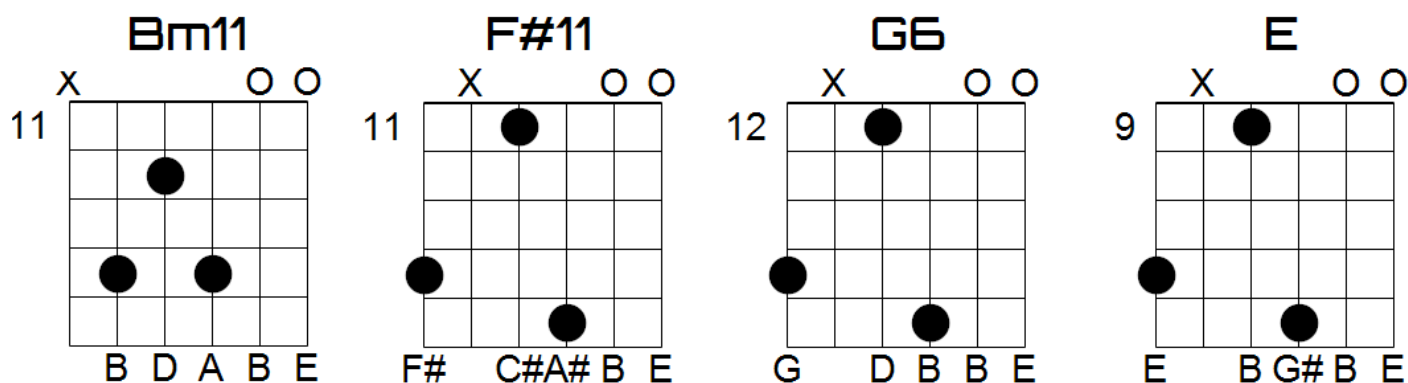

Afbeelding 1

We beginnen in afbeelding 1 met een B mineur triade, op een hoge positie (11de fret) gespeeld, dat prima combineert met de open B en E-snaren, om zodoende een Bmadd11 tot stand te brengen. Arpeggio's “geplukt” spelen (*fingerpicking*) werkt hier het beste. Begin met je duim op de A-snaar, speel dan alle vier de akkoorden waarbij je het arpeggiospel constant houdt, maar telkens de basnoot verandert. Speel dit door op je versterker een *clean* sound in te stellen, stop niet teveel effecten in de klankmix.

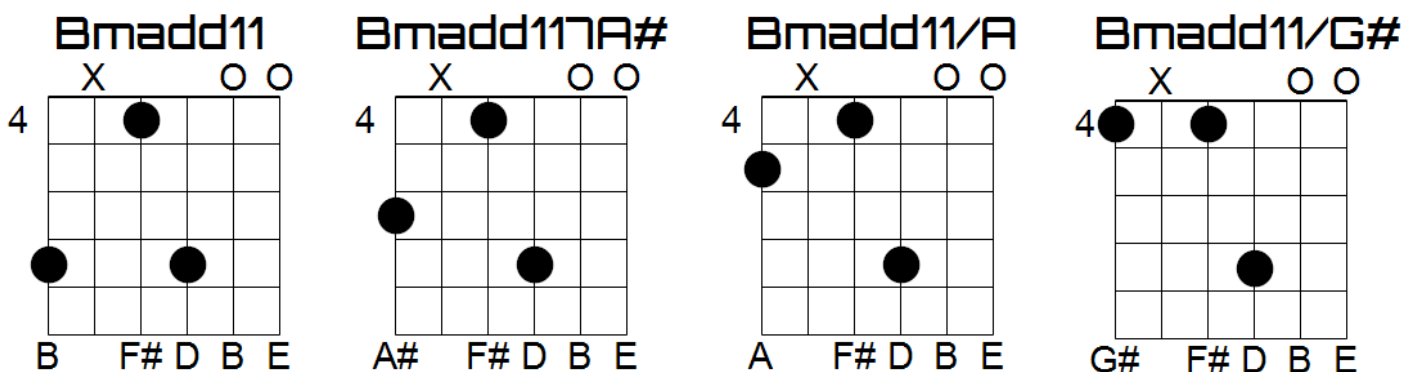
Afbeelding 2 werkt dit idee verder uit, waarbij we dit keer starten met een Bm11 (de A noot, de mineur septiem noot, hebben we toegevoegd), en daarna volgen “brede” majeure akkoorden waarbij telkens de open B en E-snaren functioneren als *pedal notes*, een doorlopende, constante harmonische begeleiding. Om

de akkoorden te kunnen spelen zijn er weer wat rek-en-strek oefeningen nodig. Gelukkig gaat dat hogerop de gitaarhals allemaal wat gemakkelijker, omdat de frets wat dichtter bij elkaar staan.

Afbeelding 2

We verlaten even de hogere regionen op de gitaarhals, en we zakken af naar het begin van de hals, zie afbeelding 3.

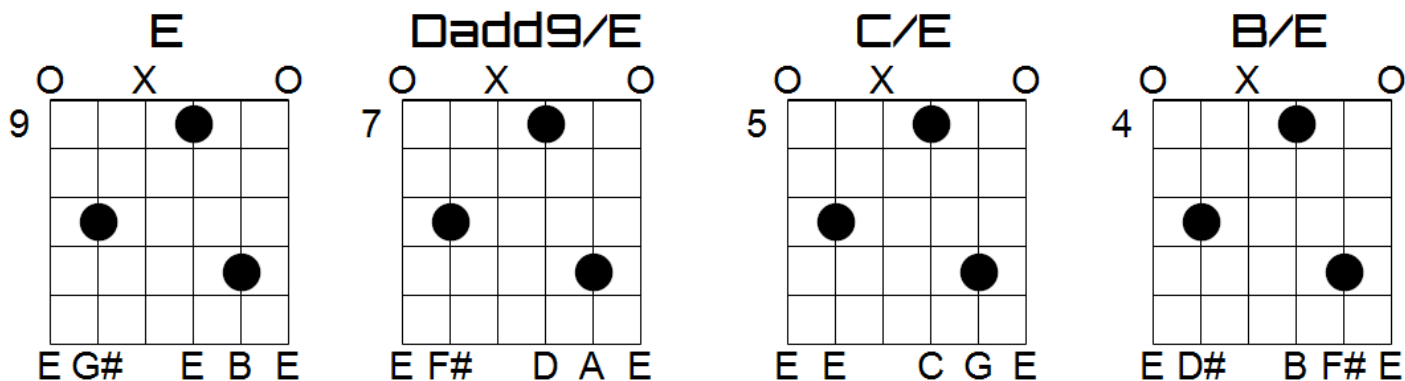

Afbeelding 3

Afbeelding 3 pikt weer de majeure triades op die we in afbeelding 2 hebben gebruikt, en verandert in een mineur akkoord doordat we op de 7de positie van de lage E-snaar terecht komen, en dat is een B noot. Je creëert dan als het ware een lagere B mineur dan die, welke we in afbeelding 2 hadden, waar immers de B op de 14de positie van de A-snaar was gepositioneerd. Ook in de akkoordprogressie van afbeelding 3 worden de open B en E-snaren als *pedal point* gebruikt. Om het akkoord Bmadd11/G# goed te kunnen spelen, is wellicht een barré greep over de laagste 3 snaren, De lage-E, A en -snaar. Daarbij moet de A-snaar worden gedempt, dus dat akkoord is niet bepaald gemakkelijk om te spelen.

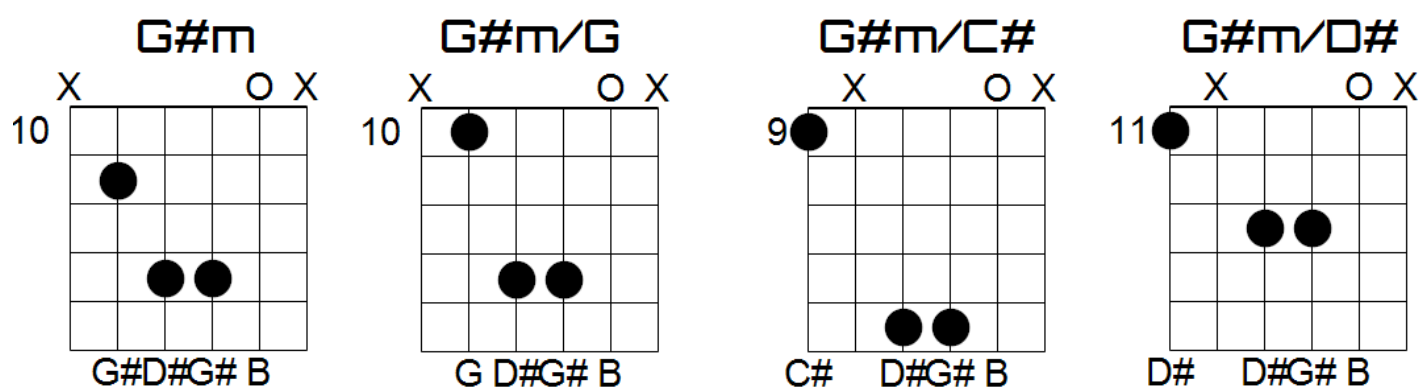
Afbeelding 4 gebruikt de gitaarhals als een soort E snaren sandwich. Je gebruikt zowel de lage als de hoge E-snaar (nummers 1 en 6), en de 4 snaren die er tussen zitten, maken de melodie. In afbeelding 4 worden voor de akkoordvorming 3 snaren gebruikt, te beginnen met een E majeure triade die we naar beneden op hals verschuiven, om D, C en B majeure akkoorden te produceren. De lage-E en de hoge E-snaar dienen nu als *pedal point*. Je zou deze progressie ook kunnen uitvoeren door te beginnen met een E mineur akkoord, en daarvoor moet je de G# noot één positie terugzetten, zodat je een G noot krijgt.

Je zou deze *shape* zelfs helemaal kunnen terugbrengen naar een A majeure of een A mineur progressie, en dan eens proberen alle akkoorden in een willekeurige volgorde te spelen. Dat is een spannende manier om nieuwe harmonische mogelijkheden in een song te ontdekken.

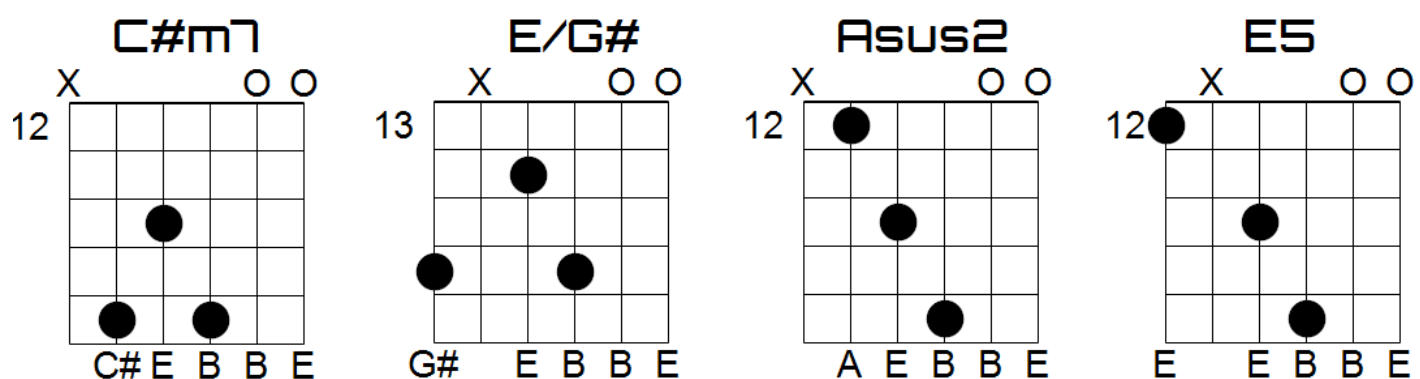
Afbeelding 4

We keren weer terug naar de hogere posities op de gitaarhals, en in onze niet-aflattende zoektocht naar interessante toonsoorten en progressies, moet je jezelf nu even voorstellen dat, in afbeelding 5, de open B-snaar de kleine terts (mineur terts) is van een G# mineur akkoord.

Afbeelding 5

Afbeelding 5 begint als een echt G# mineur akkoord, met de grondtoon op de 11de positie van de A-snaar. Dit akkoord heeft dezelfde noten die je ook zou spelen als je op de vierde fret een halve barré zou maken, immers: op de G-snaar is de 4de positie een B, op de B-snaar is de 4de positie een D#, en de 4de positie van de hoge E-snaar is een G#. Het G#m akkoord in de hoge positie zoals afbeelding 5 aangeeft, klinkt echter veel mooier en interessanter, voornamelijk door de open B-snaar die in het akkoord is verwerkt. De baslijn in de progressie gaat nu in een wat andere richting, met uiteindelijk een flinke strekoefening naar C#.

Afbeelding 6

Door, zie afbeelding 6, de basnoot te veranderen krijg je een interessante reeks akkoorden in de E majeur toonsoort. De progressie in afbeelding 6 kan ook met een slagritme, in plaats van geplukt, worden gespeeld. Het is wel belangrijk om de snaren die niet in het akkoord worden gebruikt, goed te dempen. Anders klinkt

het akkoord veel te wollig, en vloeien de klanken teveel in elkaar over. Zoals altijd: al deze voorbeelden zijn bedoeld als een startpunt voor jezelf, om zelf te gaan experimenteren.